

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 4Csp/85/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8217205422
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Hanuščaková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2019:8217205422.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudkyňou Mgr. Ivanou Hanuščakovou v právnej veci žalobcu Štátny fond rozvoja bývania, Lamačská cesta 8, 833 04 Bratislava, IČO:31 749 542, zast. AENEA Legal, s.r.o., Jozefská 3, 811 06 Bratislava, proti žalovaným X/ J. Š., L.. X.X.XXXX, T. XXX/XX, XXX XX O., X/ K. Š., L.. XX.X.XXXX, P. XXX/XX, XXX XX O., X/ K. K., L.. X.X.XXXX, P. XXX/XX, XXX XX O., X/ C. Y., L.. XX.X.XXXX, P. XXX/XX, XXX XX O., o zaplatenie 5.132,73 eur s prísl., takto

rozhodol:

Konanie v časti o zaplatenie nad sumu 5.132,73 eur s úrokom vo výške 3,90 % ročne zo sumy 5.132,73 eur od 8.3.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 5.132,73 eur od 19.5.2018 do 1.10.2019 vo výške 102,59 eur a zo sumy 5.132,73 eur od 2.10.2019 do zaplatenia a nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky v sume 490,46 eur z a s t a v u j e.

Žalovaní v 1., 2., 3. a 4. rade sú povinní spoločne a nerozdielne žalobcovi zaplatiť sumu 5.132,73 eur s úrokmi z omeškania vo výške 38,25 eur a úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 5.132,73 eur od 14.9.2019 do zaplatenia s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných, a to v splátkach vo výške 140,- eur mesačne, splatných vždy do 25. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok v prípade neuhradenia ktorejkoľvek splátky riadne a včas, čím nastane splatnosť celého plnenia.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

Žalobcovi priznáva voči žalovaným v 1. až 4. rade a to spoločne a nerozdielne nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania podľa pomeru úspechu vo veci v rozsahu 66,84 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 11.8.2017 domáhal od žalovaných v 1. až 4. rade zaplatenia sumy 5.132,73 eur s príslušenstvom - úrokom vo výške 97,60 eur, úrokom vo výške 3,90 % ročne od 8.3.2016 z istiny 5.132,73 eur do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 20,09 eur, úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne z istiny 5.132,73 eur od 8.3.2016 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 490,46 eur a náhrady trov konania s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných. Žalobu odôvodňoval tým, že žalobca majúci povahu štátneho účelového fondu uzavrel ako veriteľ so žalovanými zmluvu o poskytnutí podpory vo forme úveru č. XXX/XXX/XXXX, na základe ktorej bola žalovaným 1/, 2/ poskytnutá podpora vo forme úveru vo výške istiny 10.622,05 Eur (pôvodne 320.000,- Sk) pri základnej úrokovej sadzbe 3,9 % s lehotou splatnosti 20 rokov (ďalej len „zmluva“). Poskytnutý úver mali žalovaní v zmysle zmluvy splatiť spolu s úrokom formou rovnakých mesačných splátok splatných najneskôr do

15. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci (čl. IV. zmluvy). Podaním zo dňa 18.3.2015 im adresoval výzvu na zriadenie záložného práva podľa čl. VII bod 7.6 Zmluvy. Kolaudačné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.9.2004, avšak žalovaní záložné právo nezriadili. Tiež mali zlú platobnú disciplínu. Ročne mali zaplatiť sumu 765,96 eur (splátka po 63,83 eur mesačne). K 3.1.2015 bol v omeškaní s 5. splátkami vo výške 319,15 eur, čím podľa žalobcu došlo k splneniu podmienok stanovených v čl. VIII bode 8.4 zmluvy oprávňujúceho požadovať od žalovaných okamžité vrátenie celého zostatku úveru vrátane prislúchajúceho úroku ako i zaplataenie pokuty vo výške 10 % z dlžnej sumy do 30 dní odo dňa písomného vyzvania dlžníka veriteľom. Preto 5.1.2016 žalobca odstúpil od zmluvy a toto odstúpenie doručil žalovaným dňa 7.1.2016. Nárok na vrátenie podpory činil : istina 5.132,73 eur, úrok k 3.1.2016 v sume 97,60 eur, úrok z omeškania v sume 20,09 eur a zmluvnej pokuty 521,92 eur. O porušení zmluvných povinností pred odstúpením od zmluvy sa žalovaní mohli dozvedieť už zo samotnej výzvy na zriadenie záložného práva. Udával, že má nárok na úroky z omeškania a úroky s poukazom na ust. Obch. zákonníka. Rovnako argumentoval, že sa nejedná o vzťah spotrebiteľský a že uzavretá zmluva nie je zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 ods. 1 OZ. V ďalšom na podporu dôvodnosti svojho nároku poukázal na ustanovenie § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka so záverom, že ustanovenie § 261 Obchodného zákonníka vyjadruje spôsob úpravy obchodných záväzkových vzťahov, t. j. upravuje podmienky, po splnení ktorých sa obligatórne uplatní úprava Obchodného zákonníka v záväzkových vzťahoch. Ide o povahu, resp. podstatu samého vzťahu a to bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkových vzťahov. V týchto prípadoch nie je rozhodujúci subjekt, ale objekt záväzkového vzťahu, t. j. dominantným znakom týchto vzťahov je obsahová stránka a nie vlastnosť subjektu, a teda môže vzniknúť medzi osobami, ktoré nemajú povahu podnikateľských subjektov (nepodnikateľov). Z dikcie tohto zákonného kogentného ustanovenia, ktoré má prednosť pred zmluvnou úpravou vyplýva, že vymenované záväzkové vzťahy sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov, ide o absolútny záväzkový obchodný vzťah. Zmluva o úvere je úverovou zmluvou uzatvorenou podľa § 497 Obchodného zákonníka, to znamená, že na ustanovenia zmluvy o úvere sa vzťahujú právne normy Obchodného zákonníka. Ustanovenie § 261 ods. 6 v spojení s § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka pôsobia ako ins cogens, t. j. aplikáciu týchto zákonných ustanovení zmluvné strany v ich právnom vzťahu nemôžu vylúčiť. Vzhľadom na explicitnosť ustanovenia § 261 ods. 6 v korelácii s ustanovením § 263 Obchodného zákonníka nemôžu zmluvné strany žiadnou interpretáciou eliminovať použitie všeobecných ustanovení o obchodných záväzkových vzťahoch v ich záväzkových vzťahoch. Takáto interpretácia by viedla k obchádzaniu zákona - Obchodného zákonníka, ktorý má v tejto časti vo vzťahu k Občianskemu zákonníku vzťah predpisu lex specialis. Na podporu prednesených tvrdení žalobca poukazoval hlavne na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 120/2010 z 29.3.2012, ktorý skonštatoval, že zmluva o úvere, ktorú uzatvoril žalobca je zmluvou o úvere v zmysle Obchodného zákonníka a vzťahujú sa na ňu ustanovenia tohto právneho predpisu. Splácanie úveru žalobca nepovažuje za čiastkové plnenie podľa § 392 ods. 2 Obchodného zákonníka, ale ide o jedno plnenie, pri ktorom splatnosť nastáva splatnosťou celého úveru a na prípad je aplikovateľné aj ust. § 506 Obchodného zákonníka zaručujúce právo veriteľa odstúpiť od zmluvy v prípade omeškania dlžníka s vrátením viac ako dvoch splátok alebo jednej splátky dlhšie ako tri mesiace a požadovať vrátenie dlžnej sumy aj s úrokmi, pričom povinnosť platiť úroky z nevrátenej časti úveru vyplýva zo zmluvy o úvere a trvá aj po účinnosti odstúpenia veriteľa od zmluvy. Argumentoval aj tým, že popri úroku má žalobca právo aj na zmluvne dojednané alebo zákonné úroky z omeškania v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Žalovaní sa dostali do omeškania s úhradou celej sumy ku dňu 8.3.2016. Výška úroku z omeškania činí 8 % p.a. s poukazom na ust. 369 ods. 2 Obch. zák. a Nariadenia Vlády SR č. 21/2013 Z.z.. Uplatnený nárok na zaplataenie zmluvnej pokuty žalobca vyvodzoval z čl. VIII. bodu 4 zmluvy vychádzajúc zo súčtu nezaplataenej istiny, úrokov a úrokov z omeškania $5.132,73 + 97,60 \times 10 : 100 = 521,92$ eur). V ďalšom s poukazom na § 1 ods. 3 písm. p) a § 24a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákona č. 150/2013 Z. z. o štátnom фонде rozvoja bývania v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnom фонде“), ktorý nahradil skorší zákon č. 607/2003 Z. z. o štátnom фонде rozvoja bývania v znení neskorších predpisov, ustanovenia Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka, odmietal možnosť vyhodnotiť vzťah medzi žalobcom a žalovanými ako vzťah spotrebiteľský z dôvodu, že žalobca je štátnym účelovým fondom, ktorý bol zriadený na plnenie osobitných úloh štátu (financovanie priorít štátnej bytovej politiky) schválených vládou Slovenskej republiky, jeho činnosť nie je zameraná na dosiahnutie zisku, pričom zákon o štátnom фонде obmedzuje výdavky štátneho fondu na 3 % z ročných príjmov. Svoj nárok na zaplataenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávok opieral o § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a to v sume 490,46 eur (náklady za úkony : 1. výzva za zriadenie záložného práva v sume 239,14 eur / úkon 190,89 eur + režijný paušál 8,39 eur + DPH 39,86 eur / a

2. odstúpenie od zmluvy v sume 251,32 eur / úkon 200,85 eur + režijný paušál 8,58 eur + DPH 41,89 eur /). Preto má nárok na zaplatenie : istiny 5.132,73 eur, nezaplatený zmluvný úrok k 3.1.2016 (deň odstúpenia) v sume 97,60 eur, úrok vo výške 3,90 % p.a. zo sumy 5.132,73 eur od 8.3.2016 (dátum prevzatia odstúpenia + 60 dní) do zaplatenia, nezaplatený úrok z omeškania v sume 20,09 eur (pred odstúpením), úrok z omeškania vo výške 8 % p.a. zo sumy 5.132,73 eur od 8.3.2016 (dátum prevzatia odstúpenia + 60 dní) do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky 490,46 eur a zmluvnú pokutu v sume 521,92 eur. Po odstúpení od zmluvy žalovaní vykonali čiastočné plnenia v sume 420 eur (6 x 70 eur dňa 13.1.2016, 15.2.2016, 15.3.2016, 13.4.2016, 13.9.2016, 15.11.2016). Tieto sumy započítal na zmluvnú pokutu vo výške 521,92 eur, preto žiada zaplatiť zmluvnú pokutu v sume 101,92 eur. V prospech právneho zástupcu žalobcu vykonali žalovaní úhradu v sume 59,78 eur (započítané oproti vyčíslenej výške trov právneho zastúpenia).

2. Žalobca sa k veci bez výzvy súdu vyjadril podaniami zo dňa 8.3.2018, 18.4.2018, 22.6.2018, 30.8.2017, 25.9.2017, 9.11.2017, 1.12.2017, 5.1.2018, 6.11.2018, 10.4.2019, pričom argumentáciu zameral na objasnenie, že sa medzi stranami sporu nejedná o vzťah spotrebiteľský a že nedošlo k uzavretiu zmluvy spotrebiteľskej. Vyjadroval sa k vecnej legitímácii strán sporu (vo vzťahu k účinkom odstúpenia od zmluvy a zmluvnému vzťahu a povinnosti vrátiť úver aj s prísl.), k aplikácii Obchodného zákonníka na vec a obchodno-právnom charaktere zmluvného vzťahu (vo vzťahu k odstúpeniu a jeho účinkom, úroku z omeškania, započítaniu podľa § 330 Obch. zák.) a pod.. Poukazoval na dôvodovú správu k zákonu o ŠFRB. Poukazoval na množstvo súdnych rozhodnutí, ktoré posudzovali takýto zmluvný vzťah, ako v tejto veci, ako vzťah obchodnoprávny.

3. Podaním zo dňa 18.5.2018 žalobca uviedol, že žalovaní vykonali čiastočné úhrady v sume 325 eur (5 x 65 eur dňa 13.11.2017, 13.12.2017, 15.1.2018, 13.2.2018, 14.5.2018 - čl. 315), ktoré započítal na zmluvnú pokutu v sume 101,92 eur, na úrok z omeškania v sume 20,09 eur, zmluvný úrok v sume 97,60 eur - uhradené celé, na úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 5.132,73 eur od 8.3.2016 do 18.5.2018 v sume 901,11 eur - zostáva doplatiť suma 795,72 eur. Žiada, aby súd zaviazal žalovaných na zaplatenie sumy 5.132,73 eur s príslušenstvom - úrokom vo výške 3,90 % ročne od 8.3.2016 z istiny 5.132,73 eur do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne z istiny 5.132,73 eur od 8.3.2016 do 18.5.2018 vo výške 795,72 eur a z istiny 5.132,73 eur od 19.5.2018 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 490,46 eur a k náhrade trov konania. Prevyšujúcej časti zobral žalobu späť a navrhol konanie zastaviť v časti.

4. Podaním zo dňa 20.11.2018 žalobca uviedol, že žalovaní vykonali čiastočné úhrady v sume 325 eur (5 x 65 eur dňa 13.7.2018, 13.8.2018, 13.9.2018, 15.10.2018, 13.11.2018 - čl. 315), ktoré započítal na úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 5.132,73 eur od 8.3.2016 do 18.5.2018 v sume 795,72 eur - zostáva doplatiť suma 470,72 eur. Žiada, aby súd zaviazal žalovaných na zaplatenie sumy 5.132,73 eur s príslušenstvom - úrokom vo výške 3,90 % ročne od 8.3.2016 z istiny 5.132,73 eur do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne z istiny 5.132,73 eur od 8.3.2016 do 18.5.2018 vo výške 470,72 eur a z istiny 5.132,73 eur od 19.5.2018 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 490,46 eur a k náhrade trov konania. Zároveň uviedol, že nesúhlasí so splácaním dlhu v splátkach vo výške 100,- eur mesačne a požaduje splátku aspoň vo výške 250,- eur. K uvedenému sa vyjadroval na základe žiadosti žalovaného 1/ o splátkový kalendár na sumu 100 eur mesačne, keďže je poberateľom dôchodku v sume 385,- eur mesačne (dôkaz nepripojený, podanie na čl. 281). Prevyšujúcej časti zobral žalobu späť a navrhol konanie zastaviť v časti.

5. Podaním zo dňa 14.5.2019 žalobca uviedol, že žalovaní vykonali čiastočné úhrady v sume 195 eur (3 x 65 eur dňa 13.12.2018, 13.3.2019, 15.4.2019 - čl. 315), ktoré započítal na úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 5.132,73 eur od 8.3.2016 do 18.5.2018 v sume 470,72 eur - zostáva doplatiť suma 275,72 eur. Žiada, aby súd zaviazal žalovaných na zaplatenie sumy 5.132,73 eur s príslušenstvom - úrokom vo výške 3,90 % ročne od 8.3.2016 z istiny 5.132,73 eur do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne z istiny 5.132,73 eur od 8.3.2016 do 18.5.2018 vo výške 275,72 eur a z istiny 5.132,73 eur od 19.5.2018 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 490,46 eur a k náhrade trov konania. Prevyšujúcej časti zobral žalobu späť a navrhol konanie zastaviť v časti.

6. Podaním zo dňa 22.5.2019 (čl. 315) žalobca súdu ozrejmil vykonané platby žalovanými v priebehu konania so spôsobom započítania platieb tak, ako to vyplýva z bodov 3-5 odôvodnenia tohto rozsudku.

7. Podaním zo dňa 1.10.2019 žalobca uviedol, že žalovaní vykonali čiastočné úhrady v sume 260 eur (4 x 65 eur dňa 13.6.2019, 15.7.2019, 13.8.2019, 13.9.2019), ktoré započítal na úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 5.132,73 eur od 8.3.2016 do 18.5.2018 v sume 210,72 eur - zostáva doplatiť suma 0 eur a úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 5.132,73 eur od 19.5.2019 do 1.10.2019 v sume 151,87 eur, ostáva doplatiť suma 102,59 eur. Žiada, aby súd zaviazal žalovaných na zaplatenie sumy 5.132,73 eur s príslušenstvom - úrokom vo výške 3,90 % ročne od 8.3.2016 z istiny 5.132,73 eur do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne z istiny 5.132,73 eur od 19.5.2018 do 1.10.2019 vo výške 102,59 eur a z istiny 5.132,73 eur od 2.10.2019 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 490,46 eur a k náhrade trov konania. Prevyšujúcej časti zbral žalobu späť a navrhol konanie zastaviť v časti.

8. Žalovaní sa k veci písomne nevyjadrili. Vyjadrili sa na nariadených pojednávaniach. Žalovaná v 2.rade udávala, že pôžičku platila, ale potom bola ako ručiteľka v Prvej stavebnej sporiteľni susedovi, na ktorú teraz platí po 14,- eur. Teraz platí pôžičku po 70,- eur, chcela to navýšiť po 100,- eur, ale nechceli. Má chorého manžela a ďalšie pôžičky, neostávajú jej peniaze. Obaja sú na dôchodku, ona invalidnom vo výške 340,- eur a manžel vo výške 380,- eur. Platí tiež ešte druhú pôžičku, ktorá síce nebola na jej meno, ale zobrala ju p. J., ktorá zomrela a teraz ju platí po 100,- eur. Pôžičku brali na dom. Dlh by vedela splácať po 120,- eur mesačne. Splátky spláca trvalým príkazom z účtu, aj tento úver aj Prvú stavebnú sporiteľňu. Žije s manželom a synom, ktorý je plnoletý a má ešte jedného syna, ktorý je nezamestnaný. Bývajú v dome, platí elektriku, vodu, bežné veci, telefón. Manžel berie pravidelne lieky, teraz sa mu ukončila chemoterapia v Košiciach. Následne uviedla, že to bude platíť po 130 eur mesačne. Platí dlh Intrum-u 30,- euro mesačne, SIPO, elektrinu 124,10 eur a vodu 29,74 eur, o čom predložila k nahliadnutiu listiny na jej meno v originály, ktoré jej boli vrátené. Tiež majú zaplatiť dlh na elektrine 550,- eur s tým, že 200,- eur už zaplatila (na meno žalovaného v 1.rade). Súdu predložila výpisy z účtu o tom, že platí sumu 65,- eur mesačne na tento úver. Chce to navýšiť zo sumy 65,- eur na sumu 130,- eur. Keď poplatí ďalšie pôžičky, tak by si to navýšila aj na sumu 150,- eur. Súdu predložila potvrdenie o zdravotnom stave žalovaného 1/ (onko pacient) a upovedomenie o začatí exekúcie vo veci oprávneného Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. o vymoženie sumy 12.259,66 eur s prísl.. Žalovaný v 4.rade udával, že on je ručiteľ, tento úver nespláca, má tiež svoje pôžičky Prvú stavebnú sporiteľňu, za ktorú platí 175,- eur mesačne, potom ešte jednu, ktorú platí po 120,- eur mesačne. Pracuje s príjmom 550,- eur mesačne. Manželka poberá opatrovateľský príspevok na svoju mamu, výšku nevie uviesť. Bývajú v dome, kde platí elektrinu, plyn, vodu a iné výdavky. Tiež navrhol splátky po 120,- eur. Zároveň žalovaní v 2. a 4. rade súhlasili so zastavením konania v časti. Ostatní žalovaní sa k späťvzatiu návrhu nevyjadrili.

9. Právny zástupca žalobcu udával na pojednávaniach, že trvá na podanej žalobe v zmysle čiastočných späťvzatí žaloby, najmä v znení podania zo dňa 1.10.2019, ktoré bolo súdu doručené. Zotrvával na všetkých podaniach a tvrdeniach. Uviedol, že zo strany žalovaných dochádza k čiastočným úhradám. Poukázala na skutočnosť, že so žalovanými v priebehu súdneho konania aj pred súdnym konaním prebiehali rozsiahle mimosúdne rokovania, ktoré k dnešnému dňu neboli ukončené. Žalovaní viackrát požiadali žalobcu o splátkový kalendár, pričom k tejto žiadosti sa žalobca viackrát v priebehu súdneho konania vyjadril. Návrh žalobcu zo strany žalovaných nebol akceptovaný, čo oznámili aj konajúcemu súdu. Vzhľadom na uznávajúci prejav vôle zo strany žalovaných a skutočnosť, že žalovaní uplatnený nárok žiadnym spôsobom nerozporujú, navrhol, aby súd rozhodol rozsudkom pre uznanie vzhľadom na skutočnosť, že má za to, že boli splnené podmienky na takýto postup. Žalovaným bolo zo strany žalobcu oznámené, že nakoľko žalobca nesúhlasí s navrhovaným splátkovým kalendárom, žalovaní majú možnosť priamo požiadať súd o povolenie splátok, pričom je potrebné, aby túto žiadosť náležite odôvodnili a predložili do súdneho konania a predložili dôkazy preukazujúce ich finančnú situáciu. Podľa vedomosti žalobcu, žalovaní tak k dnešnému dňu tak nekonali. V priebehu súdneho konania sa rozsiahlym spôsobom vyjadrili k spotrebiteľskej problematike. Naďalej má za to, že ust. § 52 a nasl. sa na tento právny spor nevzťahuje, analogický zákon o ochrane spotrebiteľa a prípadne európske stanovisko na ochranu spotrebiteľa. Vo vzťahu k žalovaným v 1., 3. a 4. rade neboli preukázané majetkové pomery, preto z tohto dôvodu navrhuje, aby neboli splátky priznané.

10. Na pojednávanie dňa 4.10.2019 sa dostavil právny zástupca žalobcu a žalovaná v 2.rade, ktorá ospravedlňuje neúčast' žalovaného v 1.rade a v 4.rade z dôvodu choroby, o odročenie pojednávania sa nežiada. Nedostavil sa žalovaný v 3.rade, u ktorého je predvolanie na pojednávanie doručené, svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, ani nežiadal o odročenie pojednávania. Preto súd v súlade s ustanovením § 180 CSP vec prejednal v ich neprítomnosti s prihliadnutím na obsah spisu a dosiaľ vykonané dokazovanie. Pojednávanie bolo odročené za účelom vyhlásenia rozhodnutia.

11. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so spisovým materiálom (tak ako boli oboznamované na pojednávaniach - vid' zápisnica o pojednávaní : návrh s prílohami, všetkými podaniami žalobcu s prílohami) a zistil tento skutkový stav veci:

12. Účastníci konania - žalovaní v 1. a 2. rade uzavreli dňa 18.9.2002 zmluvu o poskytnutí podpory podľa zákona č. 124/1996 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania - vo forme úveru (ďalej iba „Zmluva o poskytnutí podpory, resp. Zmluva“) č. XXX/XXXX/XXXX, podľa ktorej žalobca poskytol žalovaným v 1. a 2. rade (ako žiadatelia) úver vo výške 320.000,- Sk, t.j. 10.622,05 eur so základnou úrokovou sadzbou 3,9 % ročne na dobu splatnosti 20 rokov za účelom výstavby rodinného domu Raslaviciach. Žalovaní sa v čl. IV. zmluvy o poskytnutí podpory zaviazali splatiť celý úver so základnou úrokovou sadzbou 3,9 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vždy do 15.-teho kalendárneho dňa mesiaca počas celej lehoty splatnosti úveru; ak posledný 15. deň pripadol na sobotu, nedeľu alebo sviatok, bola povinnosť dlžníka splnená vtedy, ak úhrada splátky bola zrealizovaná nasledujúci pracovný deň. Prvá až 239 splátka mala činiť sumu 63,83 Eur (t.j. 1.923,- Sk) a poslednú splátku mal tvoriť zostatok dlhu (body 4.2 a 4.3 zmluvy), začatie splácania bolo určené 3 mesiace po uzavretí zmluvy, pričom plynutie času začalo od 1. dňa mesiaca nasledujúceho po obojstrannom podpísaní zmluvy (bod 4.4.) - t.j. v danom prípade od 12/2012. Zmluva v čl. VII bode 7.1 obsahuje prehlásenie tretích osôb o ručení návratnosti poskytnutej podpory s odkazom na § 546 až 560 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto prehlásenia sa ručiteľia dobrovoľne, slobodne a vážne rozhodli prijať povinnosť uspokojiť záväzok dlžníka v celosti alebo jeho nesplatenej časti vrátane úroku, ak by žalovaní v 1. a 2. rade zvlášť hrubým spôsobom porušili ustanovenia zmluvy a svoj záväzok neuspokojili na písomnú výzvu žalobcu (čl. VII bod 7.1 zmluvy). Ručiteľia mali ručiť za dlh žalovaných 1, 2 do doby zriadenia záložného práva v prospech žalobcu (čl. VII body 7.2 a 7.4 zmluvy).

S obsahom zmluvy boli oboznámení a vyhlásili, že sú si vedomí povinnosti splniť dlh ak tento nespĺní dlžník na základe výzvy fondu (čl. VII bod 7.3 zmluvy). Dlžníci boli zaviazaní zriadiť záložné právo v prospech žalobcu do 3 mesiacov od vydania právoplatného kolaudačného rozhodnutia (čl. VII bod 7.6 zmluvy). V bode 7.8. bolo dohodnuté, že ak žiadateľ nepreukáže návrh na vklad záložného práva, resp. nepreukáže objektívne skutočnosti, ktoré mu bránia splniť povinnosť zriadenia záložného práva, vzniká fondu právo jednostranne od zmluvy odstúpiť s tým, že dlžník je povinný vrátiť jednorázovo poskytnutý úver a uhradiť úrok do 60 dní. Ide o výšku úroku, ktorý bude vypočítaný ku dňu odstúpenia od zmluvy. V bode 8.3. bolo dohodnuté oprávnenie žalobcu zvýšiť úrokovú sadzbu o 0,5 % pre celú nesplatenú časť podpory a uplatniť toto právo pri každom opakovanom porušení podmienok pri splácaní, pozastavenie čerpania podpory. V bode 8.4. bolo dohodnuté oprávnenie žalobcu odstúpiť od zmluvy v prípade omeškania žalovaných s úhradou akejkoľvek splátky dlhšie ako 6 mesiacov, po doručení výzvy k vyrovnaní splátok, ak nebudú splnené podmienky uvedené vo výzve. Veriteľ môže od zmluvy odstúpiť jednostranne aj v tých prípadoch, ak dlžník závažným spôsobom poruší zmluvu a to napríklad opakovaným nesplácaním úveru, porušením stavebných predpisov, podstatnou zmenou stavby bez súhlasu veriteľa, zriadením záložného práva v prospech tretích osôb bez vopred udeleného písomného súhlasu veriteľa, zmenou vlastníctva bez súhlasu veriteľa a pod. Zmluvné strany sa dohodli, že v prípade naplnenia bodu 8.4. je dlžník povinný uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z celej dlžnej sumy, t. j. zo súčtu zostatku istiny a celého nesplateného úroku a vrátiť na účet veriteľa istinu a zostatok úroku v termíne do 30 dní od doručenia výzvy dlžníkovi. Na strane 8 zmluvy je pripojené označenie žalovaného v 3. a 4. rade ako ručiteľa a ich podpis s overením Obce Raslavice dňa 18.9.2002. V bode 12.3. sa účastníci konania dohodli, že ich vzájomné vzťahy sa riadia zák. č. 124/1996 Z.z., aj ostatnými právnymi predpismi najmä Občianskym zákonníkom. Zmluva ďalej podpísaná žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade. Uzavretie zmluvy nebolo medzi stranami sporné.

13. Z kolaudačného rozhodnutia Obce Raslavice na meno žalovaného v 1. rade zo dňa 9.9.2004, č. XXX/XXXX Fá vyplýva, že bolo povolené užívanie stavby - rodinného domu na parc. č. KN XXX/XX, k.ú. Raslavice. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.9.2004.

14. Výzvou zo dňa 18.3.2015 žalobca vyzval žalovaných na zriadenie záložného práva v súlade s uzavretou zmluvou o poskytnutí podpory v sume 10.622,05 eur v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy. Zároveň boli vyzvaní na zaplatenie nedoplatku ku dňu 3.3.2015 v sume 255,32 eur v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy vrátane trov právneho zastúpenia v sume 478,28 eur. Žalovaní si výzvu prevzali dňa 20.3.2015.

15. Žalobca listom zo dňa 5.1.2016 odstúpil od úverovej zmluvy a zároveň požiadal žalovaných v 1/ - 4/ rade o vrátenie dlžnej sumy k 3.1.2016 pozostávajúcej z nesplatenej istiny 5.132,73 Eur, nesplateného úroku 97,60 Eur, úroku z omeškania vo výške 20,09 Eur, zmluvnou pokutou v sume 521,92 eur, v lehote 60 dní od obdržania výzvy. Dôvodom odstúpenia bolo, že nebolo zriadené záložné právo k postavenému domu, pričom kolaudačné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.9.2004. Odstúpenie od zmluvy bolo doručované žalovaným na známe adresy a dňa 7.1.2016 doručené všetkým žalovaným.

16. Započítavanie platieb na istinu, úroky vyplýva rovnako z predloženej listiny na čl. 14-37 a čl. 38-40. Z nej vyplýva aj nezaplatený zostatok istiny úveru, úrokov a výška úrokov z omeškania, tak ako tvrdí žalobca.

17. Vo veci nebolo medzi stranami sporné, že na úhradu úveru bolo uhradených do odstúpenia od zmluvy (za obdobie od 13.1.2003) spolu 9.653,25 eur. Následne bolo uhradených 420,- eur (viď započítanie v žalobe). Teda spolu uhradených ku dňu podania žaloby 10.073,25 eur. V omeškaní s plnením dlhu boli žalovaní v roku 2005 (09/2005 - 63,83 eur), v roku 2006 (02/2006 - 63,83 eur), v roku 2007 (02/2007 - 63,83 eur), v roku 2008 (05/2008, 10/2008 - 127,66 eur), v roku 2009 (navyiac suma 8,73 eur), v roku 2010 (07/2010-63,83 eur), v roku 2012 (navyiac 383,- eur), v roku 2014 (06/2019, 09/2014, 12/2014 - 191,49 eur), v roku 2015 (01/2015, 09/2015 - 121,49 eur). Ku dňu 3.1.2016 omeškané splátky v sume 319,15 eur. Uvedené vyplýva z histórie pohybov na účte na čl. 38-40 spisu.

18.Podľa § 1 zák. č. 124/1996 Z.z. (o Štátnom fonde rozvoja bývania) zriaďuje sa Štátny fond rozvoja bývania 1) (ďalej len "fond") ako účelový fond na financovanie štátnej podpory (ďalej len "podpora") výstavby bytov a ubytovní, dodatočného zateplenia bytových domov 2) a rodinných domov, stavebných úprav bytových domov, odstránenia statických chýb bytových domov a dokončenia rozostavaných objektov bývalej komplexnej bytovej výstavby, prostredníctvom ktorého sa uskutočňuje pomoc štátu pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu. Fond je právnická osoba so sídlom v Bratislave.

19.Podľa § 3 cit. zák. zdrojmi fondu sú

- a) splátky úverov poskytnutých z fondu,
- b) splátky úrokov z úverov poskytnutých z fondu,
- c) sankcie za porušenie zmluvných podmienok alebo za odstúpenie od zmluvy, alebo za neoprávnené použitie podpory poskytnutej z fondu,
- d) úroky z prostriedkov fondu uložených v banke,
- e) príspevky poskytnuté z Fondu národného majetku Slovenskej republiky za podmienok ustanovených osobitným predpisom, 3)
- f) úvery z domácich a zahraničných zdrojov,
- g) dary,
- h) dotácie zo štátneho rozpočtu, 4)
- i) ďalšie zdroje, ak tak ustanoví osobitný predpis.

20.Podľa § 12 cit. zák. na základe rozhodnutia podľa § 11 ods. 9 uzavrie fond so žiadateľom zmluvu.

Zmluva musí obsahovať najmä

- a) údaje o zmluvných stranách,
- b) účel, výšku a druh poskytovanej podpory,
- c) spôsob plnenia záväzkov zmluvných strán,
- d) zabezpečenie záväzkov,
- e) bezhotovostný spôsob úhrady z podpory,
- f) technické podmienky stavby a dĺžku času jej uskutočnenia,
- g) sankcie za porušenie zmluvných podmienok,
- h) spôsob kontroly plnenia zmluvných podmienok a dôsledky ich nedodržania,
- i) ak je žiadateľom osoba podľa § 7 písm. a), tak aj minimálny čas, v ktorom bude stavbu užívať on alebo jeho rodinní príslušníci.

21.Podľa § 4 ods. 1 cit. zák. prostriedky fondu možno použiť na

- a) podpory poskytované na účel uskutočnenia pomoci štátu pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu,

- b) správu fondu,
- c) poskytovanie štátnej prémie podľa osobitného predpisu.

22. Účel podpory vyplýva z § 5 cit. zák..

23. Uvedený zákon bol zrušený a nahradený zákonom č. 607/2003 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania a ten bol zrušený a nahradený zákonom č. 150/2013 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania.

24. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka (účinného v čase vzniku každého zmluvného vzťahu) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

25. Podľa § 263 ods. 2 Obchodného zákonníka, strany sa nemôžu odchýliť od základných ustanovení uvedených pre jednotlivé zmluvné typy v tejto časti Obchodného zákonníka a od ustanovení, ktoré ustanovujú povinnú písomnú formu právneho úkonu.

26. Podľa § 303 Obchodného zákonníka, kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

27. Podľa § 304 ods. 1 Obchodného zákonníka, ručením možno zabezpečiť len platný záväzok dlžníka alebo jeho časť. Vzniku ručenia však nebráni, ak záväzok dlžníka je neplatný len pre nedostatok spôsobilosti dlžníka brať na seba záväzky, o ktorom ručiteľ v čase svojho vyhlásenia o ručení vedel.

28. Podľa § 306 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka, veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nesplnil svoj záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval. Toto vyzvanie nie je potrebné, ak ho veriteľ nemôže uskutočniť alebo ak je nepochybné, že dlžník svoj záväzok nesplní, najmä pri vyhlásení konkurzu. Ručiteľ môže voči veriteľovi uplatniť všetky námietky, na ktorých uplatnenie je oprávnený dlžník, a použiť na započítanie pohľadávky dlžníka voči veriteľovi, ak na započítanie by bol oprávnený dlžník, keby veriteľ vymáhal svoju pohľadávku voči nemu. Ručiteľ môže použiť na započítanie aj svoje pohľadávky voči veriteľovi. Ak ručiteľ uplatní voči veriteľovi neúspešné námietky, ktoré mu oznámil dlžník, je dlžník povinný nahradiť ručiteľovi náklady, ktoré mu tým vznikli.

29. Podľa § 307 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak sa za ten istý záväzok zaručí viac ručiteľov, ručí každý z nich za celý záväzok. Ručiteľ má voči ostatným ručiteľom rovnaké práva ako spoludlžník.

30. Podľa § 308 Obchodného zákonníka, ručiteľ, ktorý splní záväzok, za ktorý ručí, nadobúda voči dlžníkovi práva veriteľa a je oprávnený požadovať všetky doklady a pomôcky, ktoré má veriteľ a ktoré sú potrebné na uplatnenie nároku voči dlžníkovi.

31. Podľa § 311 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, ručenie zaniká zánikom záväzku, ktorý ručenie zabezpečuje. Ručenie však nezaniká, ak záväzok zanikol pre nemožnosť plnenia dlžníka a záväzok je splniteľný ručiteľom alebo pre zánik právnickej osoby, ktorá je dlžníkom.

32. Podľa § 330 Obchodného zákonníka ak má veriteľovi splniť ten istý dlžník niekoľko záväzkov a poskytnuté plnenie nestačí na splnenie všetkých záväzkov, je splnený záväzok určený pri plnení dlžníkom. Ak dlžník neurčí, ktorý záväzok plní, je splnený záväzok najskôr splatný, a to najprv jeho príslušenstvo. Pri plnení peňažného záväzku sa započíta platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak. Ak má dlžník voči veriteľovi niekoľko peňažných záväzkov a dlžník neurčí, ktorý záväzok plní, platenie sa týka najskôr záväzku, ktorého splnenie nie je zabezpečené alebo je najmenej zabezpečené, inak záväzku najskôr splatného. Platenie sa týka náhrady škody až vtedy, keď bol splnený peňažný záväzok, z ktorého porušenia vznikla povinnosť na náhradu škody, pokiaľ dlžník neurčí účel platenia.

33. Podľa § 344 Obchodného zákonníka, od zmluvy možno odstúpiť iba v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo tento alebo iný zákon.

34. Podľa § 345 Obchodného zákonníka, ak omeškanie dlžníka (§ 365) alebo veriteľa (§ 370) znamená podstatné porušenie jeho zmluvnej povinnosti, je druhá strana oprávnená od zmluvy odstúpiť, ak to oznámi strane v omeškaní bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o tomto porušení dozvedela.

35. Podľa § 349 ods. 1 Obchodného zákonníka, odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane; po tejto dobe nemožno účinky odstúpenia od zmluvy odvolať alebo zmeniť bez súhlasu druhej strany.

36. Podľa § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka, odstúpením od zmluvy zanikajú všetky práva a povinnosti strán zo zmluvy. Odstúpenie od zmluvy sa však nedotýka nároku na náhradu škody vzniknutej porušením zmluvy, ani zmluvných ustanovení týkajúcich sa voľby práva alebo voľby tohto zákona podľa § 262, riešenia sporov medzi zmluvnými stranami a iných ustanovení, ktoré podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu majú trvať aj po ukončení zmluvy.

37. Podľa § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka, strana, ktorej pred odstúpením od zmluvy poskytla plnenie druhá strana, toto plnenie vráti; pri peňažnom záväzku spolu s úrokmi vo výške dojednanej v zmluve pre tento prípad, inak ustanovenej podľa § 502. Ak vracia plnenie strana, ktorá odstúpila od zmluvy, má nárok na úhradu nákladov s tým spojených.

38. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

39. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

40. Podľa § 502 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

41. Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

42. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

43. Podľa § 301 Obchodného zákonníka obsahujúceho niektoré ustanovenia o zmluvnej pokute v obchodných záväzkových vzťahoch, neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti, a to až do výšky škody, ktorá vznikla do doby súdneho rozhodnutia porušením zmluvnej povinnosti, na ktorú s vzťahuje zmluvná pokuta. Na náhradu škody, ktorá vznikla neskôr, je poškodený oprávnený do výšky zmluvnej pokuty podľa § 373 a nasl.

44. Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka obsahujúceho všeobecnú úpravu o zmluvnej pokute, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

45. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

46. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z.z. z 23. januára 2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov občianskeho práva účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

47. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

48. Podľa § 10c Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka Ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

49. Podľa § 48 ods. 1 OZ (v znení účinnom od vzniku zmluvného vzťahu) od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

50. Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

51. Žalobca je štátnym fondom (právnickou osobou) zriadeným na základe zákona č. 124/1996 Z.z. na financovanie štátnej podpory, ktorého prostredníctvom sa uskutočňuje pomoc štátu pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu.

52. Medzi stranami nebolo sporné a súd nemá pochybnosti v tom, že žalobca poskytol žalovaným v 1. a 2. rade peňažné prostriedky vo výške 320.000,- Sk (10.622,05 eur) ako podporu vo forme úveru podľa citovaných zákonných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.) a zákona o štátnom fonde. S ohľadom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.4.2019, sp. zn. 4Cdo/106/2018 sa súd prikláňa k názoru, že úver poskytovaný štátnym fondom nie je spotrebiteľským úverom a svojou podstatou nejde o spotrebiteľský právny vzťah. V prípade zmluvy o úvere medzi žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade totiž nejde o zmluvu medzi dodávateľom a spotrebiteľmi a teda ani o zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka z dôvodov uvádzaných žalobcom v jeho opakovane predkladaných podaniach, pretože štátny fond nemá postavenie dodávateľa tak, ako je tento definovaný v ustanovení § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Je nepochybné, že žalobca v právnom vzťahu so žalovanými v 1. a 2. rade nevystupuje ako osoba konajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom žalobca zároveň nie je podnikateľom v zmysle § 2 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, nakoľko nevykonáva sústavnú činnosť vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku. V zmysle citovanej právnej úpravy zákona o štátnom fonde platnej v čase uzavretia zmluvy so žalovanými, neskôr tiež zákona č. 607/2003 Z.z., ale ani v súčasnosti žalobca nemá také postavenie, v rámci ktorého by vykonával obchodnú alebo inú podnikateľskú činnosť. Žalobca je podľa § 1 ods. 3 zákona č. 607/2003 Z.z., ktorý nahradil zákon o štátnom fonde finančnou inštitúciou slúžiacou na implementáciu nástrojov finančného inžinierstva podľa osobitného predpisu. Správu žalobcu vykonáva Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, pričom prostriedky fondu možno použiť len na zákonom definovaný účel. Zmluvou poskytnutá podpora predstavuje pomoc a podporu sociálne a finančne znevýhodneným občanom a nie je preto potrebné v tomto smere žalovaných osobitne chrániť ako slabšiu stranu, pretože žalobca poskytol žalovaným úver za v tom čase mimoriadne nízky úrok, za ktorý úver bez zabezpečenia záložným právom v čase jeho poskytnutia by komerčne neposkytla žiadna banka podnikajúca na území Slovenskej republiky. Ako správne prízvukoval žalobca, podporu ním poskytovanú možno poskytnúť len špecifickej skupine žiadateľov za zákonom stanovených podmienok / § 10 ods. 4 a 6 v spojení s § 7 písm. a) zákona o štátnom fonde/, ktoré sú pre žiadateľa priaznivejšie než podmienky, za ktorých by vedel obstaráť finančné prostriedky na kapitálovom trhu. Ustanovenie § 4 ods. 1 zákona o štátnom fonde definuje možnosti použitia zdrojov podľa § 3 cit. zák. len na podporu poskytovanú na účel uskutočnenia pomoci štátu pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu, správu fondu a splátok úverov poskytnutých

fondy bankami ako aj na úhradu úrokov z týchto úverov. Uvedené platí aj pre splátky úverov žiadateľov o podporu, ktorých obsahovou zložkou je aj úrok za ich poskytnutie, ktoré teda fond môže taktiež v zásade len na poskytnutie pomoci iným žiadateľom o podporu a to za podmienok vymedzených zákonom o štátnom fonde (a len v obmedzenom rozsahu na svoju správu).

53. Poskytnutie peňažných prostriedkov žalovaným v 1. a 2. rade súd považuje za poskytnutie úveru tak, ako je tento inštitút upravený v ustanovení § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovanými je teda absolútnym obchodnoprávnym záväzkovým vzťahom v zmysle ustanovenia § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka (v čase uzavretia zmluvy § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka). Súd poukazuje aj na znenie § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu).

54. Inštitút odstúpenia od zmluvy je upravený ako predpismi obchodného práva (§ 344 a nasl. Obchodného zákonníka), tak aj predpismi občianskeho práva (§ 48 Občianskeho zákonníka). Ako súd udáva, právny vzťah medzi žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade je vzťahom založeným zmluvou o úvere podľa citovaných ustanovení Obchodného zákonníka, teda ako vzťah obchodnoprávny a teda aj účinky odstúpenia od zmluvy a ďalšie následky vyplývajúce z porušenia zmluvných povinností žalovanými je nutné posúdiť podľa ust. Obchodného zákonníka. Tento právny úkon žalobcu (odstúpenie od zmluvy) mal pre žalovaných za následok stratu výhody splátok a ich povinnosť vrátiť poskytnutú podporu vo forme úveru, teda vznik tej povinnosti, ktorej sa žalobca podanou žalobou voči žalovaným domáha. V prípade odstúpenia od zmluvy vykonaného v zmysle oprávnenia vyplývajúceho priamo z bodu 7.8. uzavretej zmluvy ako aj v zmysle § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka má strana, ktorej pred odstúpením od zmluvy poskytla plnenie druhá strana, povinnosť toto plnenie vrátiť. Aj v spojitosti s § 506 Obchodného zákonníka je žalobca oprávnený požadovať, aby žalovaní vrátili dlžnú sumu spolu s úrokmi. Odstúpenie od zmluvy v obchodných záväzkových vzťahoch má vždy účinky ex nunc, t.j. do budúcnosti.

55. V danom prípade bolo preukázané, že k doručeniu odstúpenia od zmluvy z 5.1.2016 dlžníkom úveru došlo u žalovaných dňom 7.1.2016. Dôvodom odstúpenia bolo nesplnenie povinnosti zriadenia záložného práva k nehnuteľnosti v lehote 3 mesiacov od vydania právoplatného kolaudačného rozhodnutia podľa bodu 7.6 Zmluvy v spojení s ust. 7.8. Zmluvy, pričom na preukázanie tejto skutočnosti boli žalovaní vyzvaní výzvou žalobcu zo dňa 18.3.2015 doručenej žalovaným dňa 20.3.2015. Platnosť odstúpenia od zmluvy na základe jednostranného úkonu žalobcu zo dňa 5.1.2016 z uvedeného dôvodu medzi stranami sporná nebola. S týmto úkonom je v zmysle cit. ust. Obch. zákonníka a Zmluvy spojená povinnosť dlžníkov zaplatiť celý zostatok úveru s úrokmi (bod 7.8. Zmluvy, predčasná splatnosť úveru).

59. Žalobca si uplatnil nárok na plnenie po odstúpení od zmluvy, od ktorej žalobca odstúpil v súlade s článkom VII bod 7.8 zmluvy.

60. Na základe zmluvy o úvere v súlade s § 497 Obchodného zákonníka vzniká záväzkový vzťah, z ktorého má veriteľ povinnosť poskytnúť dlžníkovi na požiadanie dlžníka finančné prostriedky a dlžník má povinnosť ich vrátiť spolu s úrokmi. Povinnosť vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky spolu s úrokmi zostáva platnou povinnosťou aj po odstúpení od zmluvy v zmysle § 506 Obchodného zákonníka s poukazom napr. na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 31Cdo/2851/99 z 15.3.2000, či sp. zn. 33Cdo 113/2008 z 9.2.2010, v zmysle ktorých odstúpením od zmluvy o úvere podľa § 506 Obchodného zákonníka nezanikajú všetky práva a povinnosti strán z tejto zmluvy. Povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky odstúpením od zmluvy nezaniká, veriteľovi z tohto dôvodu ani žiadna nová pohľadávka nevzniká. Odstúpením od zmluvy sa iba menia podmienky, za ktorých je dlžník povinný uvedenú povinnosť splniť. Dlžník naďalej nie je povinný plniť v splátkach a v lehotách stanových v zmluve, ale na požiadanie veriteľa a v plnom rozsahu. Úrok z úveru je v podstate cena za používanie poskytnutých peňažných prostriedkov a odplata za jeho poskytnutie, preto má podľa názoru odvolacieho súdu dlžník zásadne povinnosť platiť tento úrok za skutočnú dobu ich používania, t.j. až do doby skutočného vrátenia úveru veriteľovi, pokiaľ si strany zmluvy o úvere nedohodli niečo iné. Tým sa zmluva o úvere líši od zmluvy o pôžičke podľa Občianskeho zákonníka, keďže povinnosť platiť úroky je v prípade poskytnutia pôžičky závislá na dohode zmluvných strán nielen čo do výšky úrokov, ale aj čo do doby a spôsobu ich platenia. Vzhľadom k dispozitívnej povahe úpravy zmluvy o úvere nie je

vylúčené, aby doba, po ktorú je dlžník povinný platiť úrok, bola upravená dohodou strán odchyľne od výkladu § 502 Obchodného zákonníka. V zmluve je najmä možné dohodnúť, že dlžník je povinný platiť úrok z úveru od poskytnutia úveru do dohodnutej doby splatnosti, pričom takáto dohoda, aby sa dlžník zaviazal zaplatiť z poskytnutých peňažných prostriedkov úroky, nie je v rozpore s § 497 Obchodného zákonníka. V posudzovanej zmluve o úvere si strany úrok z úveru dohodli, dobu povinnosti platiť úroky podľa cit. ust. Obch. zák. všeobecne zmluvne neobmedzili, až na dohodu v ust. bodu 7.8. zmluvy, kde výšku úroku obmedzili na jeho výpočet ku dňu odstúpenia od zmluvy so splatnosťou istiny a takto vypočítaného úroku v lehote 60 dní. Vzhľadom k tomu, že žalobca využil možnosť odstúpenia od zmluvy v zmysle cit. bodu 7.8. Zmluvy je súd názoru, že veriteľovi patrí právo na zaplatenie istiny úveru spolu s úrokmi vyčíslenými ku dňu odstúpenia od zmluvy. Preto súd nemá pochybnosti o tom, že žalovaným v 1. a 2. rade vznikol po vyčerpaní poskytnutej podpory dlh ako na istine, tak aj na úrokoch z úveru do dňa odstúpenia od zmluvy. Ak by nebola dojednaná možnosť obmedzenia platenia úroku, súd by uznal nárok žalobcu na zaplatenie úroku až do reálneho zaplatenia istiny a teda za dobu až do vrátenia peňažných prostriedkov. Žalovaní v 3. a 4. rade sú povinní na plnenie titulom ručiteľského vyhlásenia obsiahnutom v článku VII zmluvy, ku ktorej pripojili svoj podpis a zaviazali sa uhradiť všetky finančné záväzky dlžníka vzniknuté na základe podpísanej úverovej zmluvy, v prípade ak ich neuhradí dlžník, preto ich povinnosť zaplatiť dlh namiesto hlavných dlžníkov nezanikol. Žalovaní v 3. rade a 4. rade sa dobrovoľne, slobodne a vážne rozhodli prijať povinnosť uspokojiť záväzok žalovaných v 1. a 2. rade v celosti alebo len v nesplatennej časti vrátane úroku, ak by žalovaní v 1. a 2. rade porušili ustanovenia zmluvy a svoj záväzok neuspokojili na písomnú výzvu žalobcu. Ani uvedené nebolo medzi stranami sporné. Vo vzťahu k posúdeniu ručiteľského záväzku podľa Obchodného zákonníka súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/120/2010 z 29.3.2012, ktorý v obdobnom spore zaujal právny názor, že zmluva o poskytnutí podpory uzavretá podľa zákona č. 124/1996 Z.z. o štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov, na záväzkové vzťahy, ktoré vznikli zabezpečením záväzku z úverovej zmluvy sa spravujú Obchodným zákonníkom a že použitie Obchodného zákonníka na tieto vzťahy účastníci nemôžu dohodou vylúčiť (obdobne tiež rozsudok NS SR 4Obo/115/99), že za obchodné záväzkové vzťahy považuje právna úprava aj ďalšie vzťahy, bez zreteľa na povahu účastníkov, ktoré sú taxatívne vymedzené v § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka; právne vzťahy založené zmluvou o úvere (§ 497 Obchodného zákonníka) preto zo zákona reprezentujú doktrínálnu kategóriu prikázaných absolútnych obchodov. Ich rozhodujúcim znakom je forma (typ vzťahu), nie jeho subjekty; nevyžaduje sa, aby išlo výlučne o vzťahy medzi podnikateľmi, že v právnom vzťahu vyplývajúcom zo zmluvy o úvere, ako aj v právnom vzťahu, ktorý vznikne zo zabezpečenia) a záväzku dlžníka v takomto vzťahu, sa jeho subjekty riadia Obchodným zákonníkom. Skutočnosť, že ide o absolútny obchod vylučuje dohodu strán o voľbe Obchodného zákonníka v zmysle § 262 ods. 1, 2 Obch. zák. (tzv. voľbu práva) a spôsobuje, že vzťahy, ktoré vznikajú pri zabezpečení záväzkov z úverovej zmluvy sa spravujú ust. Obchodného zákonníka a účastníci si nemôžu ani dohodnúť, že ich vzťah sa bude spravovať iným zákonom (napr. Občianskym zákonníkom), lebo § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka je ustanovením kogentným, t.j. ktoré nepripúšťa jeho modifikácia ani vylúčenie jeho normatívneho (zaväzujúceho) účinku dohodou zmluvných strán. K povinnosti vyplývajúcej žalovanému v 3. rade a 4. rade z ich ručenia súd poukazuje na § 308 Obchodného zákonníka, ktorý mu garantuje nadobudnutie práva veriteľa voči dlžníkom v prípade uhradenia judikovaného záväzku žalobcovi a oprávnenie. Preto je nutné konštatovať, že nárok žalobcu v tejto časti je daný voči všetkým v žalobe označeným žalovaným.

61. V časti nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vyčíslenej vo výške 521,92 Eur (po započítaní úhrad žalovaných uplatnenej žalobou vo výške 101,92 eur) sa súd zamerlal na spôsob dojednávania zmluvnej pokuty a jeho súlad so zákonom. Z obsahu § 544 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zmluvnú pokutu je možné dohodnúť len pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti. Porušenie konkrétnej zmluvnej povinnosti, ktorá je zmluvnou pokutou zabezpečená preto musí jednoznačne z formulácie dojednávania o zmluvnej pokute vyplývať. Článok VIII. bod 8.4 zmluvy upravuje podmienky, za ktorých vzniká žalobcovi právo od zmluvy odstúpiť a to v prípade ak je dlžník v omeškaní s úhradou ktorejkoľvek splátky dlhšie ako 6 mesiacov, v prípade ak dlžník závažným spôsobom poruší zmluvu a to opakovaným nesplácaním úveru, porušením stavebných predpisov, zmenou stavby, zriadením záložného práva, zmenou vlastníctva bez súhlasu veriteľa. Po vymedzení dôvodov na odstúpenie od zmluvy uvedený článok obsahuje dohodu o zmluvnej pokute pre prípad „naplnenia bodu 8.4“. Z uvedeného teda vyplýva, že právo na zaplatenie zmluvnej pokuty podľa bodu 8.4 zmluvy je viazané na využitie oprávnenia žalobcu odstúpiť od zmluvy. Uvedená dohoda o vzniku oprávnenia na zaplatenie zmluvnej pokuty neobsahuje vymedzenie konkrétnej povinnosti žalovaných ako je napríklad povinnosť úhrady splátok riadne a včas, s porušením ktorej by nárok na zmluvnú pokutu žalobcovi vznikal. Zmluvná pokuta v uvedenom prípade

bola dohodnutá pre prípad „naplnenia bodu 8.4“, ktorým je odstúpenie od zmluvy, t. j. realizácia práva žalobcu a nie pre prípad porušenia povinnosti žalovaného. Dojednanie zmluvnej pokuty pre prípad realizácie práva, tak ako to bolo v uvedenom prípade, robí samé o sebe takéto dojednanie zmluvnej pokuty absolútne neplatným, a to z dôvodu rozporu so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Na základe neplatne dojednanej zmluvnej pokuty nemôže súd žalobcovi priznať uplatnený nárok a v tejto časti bolo potrebné žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. V súvislosti s uvedenými dôvodmi súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 141/2000, z ktorého vyplýva, že odstúpenie od zmluvy nie je porušením zmluvnej povinnosti, ale výkonom práva, a preto nemôže byť sankcionované zmluvnou pokutou ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 5/2000, z ktorého rovnako vyplýva, že dôvodné odstúpenie od zmluvy nie je porušením zmluvnej povinnosti, ale výkonom práva, ktoré vyplýva zo zákona, alebo zo zmluvy. Napokon k rovnakým dôvodom pre zamietnutie zmluvnej pokuty dospel aj Krajský súd Trenčín v obdobnej veci žalobcu vedenej pod sp. zn. 16Cob/300/2017 z 10.12.2018. Navyše súd dodáva, že podľa jeho názoru, okrem uvedeného konštatovania neplatného dojednania zmluvnej pokuty, že podľa jeho názoru sa uvedené dojednanie netýka porušenia povinnosti uvedenej v bode 7.6 Zmluvy a uplatnenia odstúpenia od zmluvy podľa bodu 7.8. Zmluvy.

62. V zmysle uvedeného aj vykonané započítanie platieb žalovaných na uspokojenie nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty (pred podaním žaloby do výšky 420 eur a po jej podaní na súd do sumy 101,92 eur) nie je možné pripustiť a teda bolo vykonané v rozpore s vyššie uvedeným. Súd v otázke započítania čiastočných úhrad žalovaných na dlh postupoval podľa ust. § 330 Obch. zák. (viď nižšie).

63. Nárok v časti nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 490,46 Eur, súd zamietol z dôvodu, že žalobca je právnickou osobou, ktorá ako vyplýva z radu listinných dôkazov predložených žalobcom, ako aj organizačnej štruktúry zverejnenej na webovom sídle žalobcu (<<https://www.sfrb.sk/o-fonde/organizacna-struktura/>>) má právny odbor vrátane oddelenia na sledovanie a vymáhanie pohľadávok a preto niet pochybností o tom, že disponuje dostatočným aparátom pre vymáhanie pohľadávky bez potreby poskytovania úkonu právnej pomoci externou advokátskou kanceláriou (uvedené súdu známé z jeho úradnej činnosti). Navyše je zrejmé, že úkon odstúpenia od zmluvy realizovaný za žalobcu má nepochybne formulárovú podobu a žalobca k nemu zjavne pristupoval v opakovaných prípadoch. Dôvodom zamietnutia tejto časti nároku je napokon aj skutočnosť, že vynaloženie nákladov na tento úkon právnej služby nebol žalobcom v konaní žiadnym spôsobom preukázaný, keďže k žalobe do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania nebol z jeho strany predložený žiaden doklad preukazujúci vynaloženie týchto výdavkov žalobcom právnemu zástupcovi žalobcu. V tomto smere nie je postačujúci poukaz žalobcu na ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, vyhlášku č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

64. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že :

1/ ku dňu odstúpenia od zmluvy dňa 5.1.2016 mal žalobca nárok na zaplatenie istiny vo výške 5.132,73 eur, úroky v sume 97,60 eur a úroku z omeškania v sume 20,09 eur;

2/ ku dňu podania žaloby dňa 10.8.2017 mal žalobca po zohľadnení vykonaných úhrad žalovanými spolu v sume 420 eur (viď odôvodnenie bod 1, kde je presne uvedené v akej výške a kedy boli úhrady vykonané) nárok na zaplatenie istiny vo výške 5.132,73 eur a úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy istiny od 8.3.2016 do 10.8.2017 (vyčíslených v sume 586,11 eur), pričom úroky v sume 97,60 eur, úroky z omeškania v sume 20,09 eur boli uhradené zápočtom z úhrad žalovaných vykonaných po odstúpení od zmluvy do podania žaloby (viď suma 420 eur). Ostala suma 302,31 eur, ktorú súd započítal na vyčíslené úroky z omeškania postupom podľa § 330 Obch. zák. (oproti vyčíslenej sume 586,11 eur) a teda dlh na úrokoch z omeškania za uvedené obdobie činil sumu 283,80 eur;

3/ po zohľadnení ďalších platieb žalovaných vykonaných v priebehu konania podľa bodu 3 odôvodnenia (sumy 325 eur) bol dlh na istine 5.132,73 eur; na úrokoch z omeškania suma 283,80 eur započítaná na splatné úroky z omeškania z predchádzajúceho bodu; suma rozdielu 41,20 eur (325 eur - 283,80 eur) započítaná na vyčíslené úroky z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 5.132,73 eur za obdobie od 11.8.2017 do 14.5.2018 vo výške 311,59 eur, teda dlh na úrokoch z omeškania činí 270,39 eur. Nárok na zaplatenie istiny 5.132,73 eur ostal nedotknutý;

4/ po zohľadnení ďalších platieb žalovaných vykonaných v priebehu konania podľa bodu 4 odôvodnenia (sumy 325 eur) súd započítal platby na úhradu úroku z omeškania z predchádzajúceho bodu v sume 270,39 eur; suma rozdielu 54,61 eur (325 eur - 270,39 eur) započítaná na vyčíslené úroky z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 5.132,73 eur za obdobie od 15.5.2018 do 13.11.2018 vo

výške 205,87 eur, teda dlh na úrokoch z omeškania činí 151,26 eur. Nárok na zaplatenie istiny 5.132,73 eur ostal nedotknutý;

5/ po zohľadnení ďalších platieb žalovaných vykonaných v priebehu konania podľa bodu 5 odôvodnenia (sumy 195 eur) súd započítal platby na úhradu úroku z omeškania z predchádzajúceho bodu v sume 151,26 eur; suma rozdielu 43,74 eur (195 eur - 151,26 eur) započítaná na vyčíslené úroky z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 5.132,73 eur za obdobie od 14.11.2018 do 15.4.2019 vo výške 172,12 eur, teda dlh na úrokoch z omeškania činí 128,38 eur. Nárok na zaplatenie istiny 5.132,73 eur ostal nedotknutý;

6/ po zohľadnení ďalších platieb žalovaných vykonaných v priebehu konania podľa bodu 6 odôvodnenia (sumy 260 eur) súd započítal platby na úhradu úroku z omeškania z predchádzajúceho bodu v sume 128,38 eur; suma rozdielu 131,62 eur (260 eur - 128,38 eur) započítaná na vyčíslené úroky z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 5.132,73 eur za obdobie od 16.4.2019 do 13.9.2019 vo výške 169,87 eur, teda dlh na úrokoch z omeškania činí 38,25 eur. Nárok na zaplatenie istiny 5.132,73 eur ostal nedotknutý;

7/ teda stav dlhu ku dňu úhrady poslednej splátky dňa 13.9.2019 je na istine vo výške 5.132,73 eur a dlh na úrokoch z omeškania je vo výške 38,25 eur;

8/ z uvedeného vyplýva, že dlh žalovaných predstavuje ku dňu rozhodnutia súdu 13.11.2019 na istine sumu 5.132,73 eur, na úrokoch z omeškania sumu 38,25 eur a ďalej dlh pozostáva z úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 5.132,73 eur od 14.9.2019 do zaplatenia;

9/ súd poznamenáva, že v zmysle § 330 Obch. zák. je nutné platby dlžníka započítať najprv na príslušenstvo pohľadávky (pričom úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky podľa § 121 ods. 3 O Z), až následne po ich vyrovnaní, možno vykonať započítanie na istinu a teda ponížiť dlh na istine;

10/ výška vyčísleného zmluvného úroku k 3.1.2016 vo výške 97,60 eur a úroku z omeškania vo výške 20,09 eur (do dňa odstúpenia od zmluvy) vyplýva z listinného dôkazu na čl. 23 spisu), splatnosť istiny a úrokov nastala po uplynutí lehoty 60. dní po doručení odstúpenia od zmluvy žalovaným (bod 7.8 Zmluvy);

11/ výška a dátum čiastočných úhrad žalovaných vyplýva z predložených listinných dôkazov žalobcom, z jeho tvrdení, rovnako z tvrdení žalovanej 2/, pričom vykonanie úhrad nebolo medzi stranami sporné.

65. V zmysle uvedeného súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne na zaplatenie istiny vo výške 5.132,73 eur, úrokmi z omeškania vo výške 38,25 eur a ďalšími úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 5.132,73 eur od 14.9.2019 (počnúc dňom nasledujúcim po vykonaní poslednej čiastočnej úhrady dlhu žalovanými, k 13.9.2019 sú úroky z omeškania kapitalizované) do zaplatenia s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných. Žalovaní sú v omeškaní s plnením dlhu riadne a včas, preto sú povinní zaplatiť aj úroky z omeškania v zákonnej výške (8 % ročne) so spôsobom započítania platieb a ich vyčíslenia tak, ako je uvedené v bode 63 odôvodnenia. Žalovaní sú zaviazaní na plnenie spoločne a nerozdielne s poukazom na ust. § 293 Obch. zák. a § 303 a nasl. Obch. zák. (žalovaní v 1. a 2. rade navyše zmluvu uzavreli ako manželia, teda súd poukazuje aj na ust. § 145 ods. 2 OZ). Vzhľadom na vyššie uvedené, súd v prevyšujúcej časti (nad sumu priznanú rozsudkom s prísl.) žalobu zamietol a nestotožnil sa s argumentáciou a námietkami žalobcu vznesenými v konaní.

66. Súd lehotu na splnenie povinnosti uloženej žalovaným týmto rozsudkom určil v súlade s § 232 ods. 3, 4 C.s.p. s ohľadom na žiadosť najmä žalovaných v 1. a 2. rade a ich nepriaznivú sociálnu, finančnú a rodinnú situáciu (týkajúcu sa zdravia žalovaného 1/) a skutočnosť, že sa jedná o vyššiu sumu a preto súd poskytol žalovaným možnosť plniť dlh v splátkach, pričom súdu sa javila primeraná zisteným pomerom (dôchodky v sume 380 eur a sume 340 eur, bežné výdavky primerané, zvýšené na lieky) výška splátky 140 eur mesačne, pričom súd určil podmienky splatnosti splátok a zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia ktorejkoľvek splátky riadne a včas, čím dôjde k strate výhody splátok. Uvedené zodpovedá aj dohode o splatnosti dlhu a to v lehote 20 rokov (teda splatnosť dlhu v prípade riadneho splácania by bola v rok 2022). Súd je názoru, že aj štátu (prostredníctvom žalobcu) musí záležať na riadnom, aj keď čiastočnom plnení dlhu, a že nie je jeho zámerom zbaviť dlžníkov všetkých finančných prostriedkov, a prípadne z nich vytvoriť osoby nespôsobilé finančne sa postarať sami o seba, už aj s ohľadom na nepriaznivý zdravotný stav žalovaného 1/, aj keď samozrejme súd uznáva, že žalovaní sa do tejto situácie dostali vlastným pričinením. Súd preto prihliadol aj na okolnosti prípadu a uvedené skutočnosti.

67. O trovách konania medzi žalobcom a žalovanými súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 odsek 1 CSP v spojení s ust. § 256 CSP (späťvzatia návrhu dôvodné pre správanie sa žalovaných v zmysle podanej žaloby, procesné zavinenie na zastavení konania pre ich správanie) tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v 1. až 4. rade podľa pomeru úspechu vo veci v rozsahu 66,84 % (po vyčíslení príslušenstva k 13.11.2019 žalobca žiadal žalobou o zaplatenie sumy 8.026,58 eura priznaný mu bol nárok v sume 6.696,02 eur, neúspech v časti o zaplatenie sumy 1.330,56 eur, teda percentuálne úspech 83,42 % - neúspech 16,58 % = 66,84 %), o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením postupom podľa § 262 ods. 2 C.s.p...

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje,
- e) podpis,
- f) spisová značka tohto konania (§ 127 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto odvolanie podal.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.